

[Willesen.]

slutning. Vi finder, at der stadig er i høj Grad Brug for forebyggende Børneforsorg, ikke mindst saa længe man opretholder saadanne Udklækningsanstalter for Elendighed som dem, de moderne Fattigkvarterer og Boligbarakker maa siges at være. At denne Opfattelse er sigtig, er i høj Grad blevet bekræftet ved det Børnesagsmøde, som i Foraaret blev afholdt her i København. Jeg vil gerne gøre den højtærede Sundhedsminister opmærksom paa en Resolution, som blev vedtaget enstemmigt paa dette Møde, og som jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til at oplæse, den er ganske kort.

„Under Hensyn til den stadige store Nød i Børneverdenen henstiller Børnesagsstævnet i København til Regeringen, at den gennem Rigsdagen søger gjort det muligt, at der ydes alle nuværende og fremtidige Virksomheder, der driver forebyggende Børneforsorg, det fulde Tilskud, som Loven hjemler, i Erkendelse af, at Nedsækning paa den forebyggende Børneforsorgs Budget yderligere vil øge Nøden baade i Børneverdenen og paa Statens Budget“.

Jeg vil gerne understrege, at det, man beder om i denne Resolution; er ikke nye Bevillinger, men blot dette, at de Bevillinger, man ifølge Loven har Ret til, bliver ydet. Andet og mere er det ikke. Ifølge Loven har man nemlig Ret til at faa godtgjort 50 pCt. af Driftsudgifterne ved disse forebyggende Børneforsorgsinstitutioner, men hidtil har man kun modtaget 35 pCt., og da der, beklageligvis maa vi sige, er nok at tage fat paa af Arbejde for den forebyggende Børneforsorg, og da det er noget af det nødvendigeste ikke mindst ud fra deres Synspunkt, der arbejder for en anden og efter vor Mening bedre Samfundsordning, at bevare saa vidt muligt ikke mindst de ulykkeligt stillede, vil jeg henstille til den højtærede Sundhedsminister at tage under alvorlig Overvejelse at yde den forebyggende Børneforsorg det Tilskud, den har lovhjemlet Krav paa og Løfte om, og at dette Løfte bliver opfyldt efter Lovens Aand og Mening.

Der er for Resten en lille Anerkendelse, jeg ønsker at yde den højtærede Undervisningsminister. Det glædede mig at høre af det ærede Medlem Hr. Hauge, at den højtærede Minister havde nægtet at give Tilskud til Odense Teater. Jeg haaber, at han ikke vil blive ved dette spæde Forsøg, men vil genoptage sin fordums Stilling til Statens Teaterdrift og Teatertilskud og vil skride videre ad den Bane overfor Aarhus Teater

og ikke mindst overfor baade hans og hele Rigsdagens Smertensbarn, det kongelige Teater.

Jeg vil haabe, at den højtærede Indenrigsminister ikke lader sig paavirke af det ærede Medlem Hr. Dahlgaards Anmodning om at forøge Tilskuddet til „Dansk Idrætsforbund“, thi det er min Opfattelse, at de unge gennemgaaende bedre end Skatteyderne har Raad til at holde Idrætten i Gang.

Schmidt: Jeg vil gerne gøre nogle Bemærkninger til en Del Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Chr. Ernst Christensen. Det ærede Medlem mente at kunne sige, at jeg før Krigen havde ført en Opsugningspolitik. Det ærede Medlem var rigtignok ikke saa helt sikker paa, om han havde Lov til at udtale denne Paastand, for han sagde: „Lad os sige en Opsugningspolitik“. Det ærede Medlem har ikke Lov til at være saa flot i sine Paastande, for jeg har netop altid indtaget den modsatte Stilling, det har jeg ofte nok sagt i Ord og bevist i Gerning. Jeg ved for godt, at det at behandle enten ved Tvang eller ved Opsugning en Befolkning af en anden Nation end Statsfolket er Fremgangsmaader, som forhindrer en national Forstaaelse, og som maa forhindre det.

Det ærede Medlem var dernæst inde paa en Del historiske Betragtninger. Han talte særlig om de nationale Forhold i Grænseegnene, det vil sige om den nationale Kamp. Det var i Grunden ikke det, jeg nærmest havde talt om, jeg talte om det hele kulturelle Forhold mellem det danske og det tyske Folk, men man kan ikke nægte, at det har stærk Sammenhæng med de Forhold, der hersker i Grænseomraadet. Nu kan man ikke klage over, at der i Grænseomraadet er en national Kamp, det er ikke blot en Kendsgerning, det kan ogsaa være en naturlig Tilstand, noget, man ikke kommer udenom. Nej, det, man kan klage over, er de Tilfælde, hvor der sker alt muligt fra den ene eller den anden Side for at skærpe paa en unødvendig Maade denne Kamp, og det kan siges, at der fra begge Sider er sket meget i den Retning, som man netop maa komme bort fra og overvinde. Jeg er nu af den Overbevisning, at vi er inde i en Udvikling, der gaar længere bort fra dette. Jeg er ganske vist ikke i Overensstemmelse med det ærede Medlem, naar jeg mener, at Beviset paa det, er netop en Del af de Bevægelser, som kom frem i Nordslesvig, og som det ærede Medlem ikke er glad ved og holder for nationale Forløbelser. Jeg ser altsaa anderledes paa det, jeg ser en vok-